

НОМАИ ЯКУМИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАС ПАВЛУС БА ТАСЛҶНИКИЁН БОБИ ЯКУМ

Ҳавворӣ барои ҳаёти намунавии имони таслҶникиён шукргузорӣ менамояд.

1. Павлус ва Силвонус ва Тимотиюс ба калисои ТаслҶникӣ, ки дар Худои Падар ва Исои Масеҳи Худованд аст: файз ва осоиштагӣ аз чоноби Падари мо Худо ва Исои Масеҳи Худованд бар шумо бод.
2. Ҳамеша Худоро барои ҳамаи шумо шукргузорӣ намуда, дар дуоҳои худ шуморо зикр мекунем,
3. Ва доимо кори имон ва меҳанти муҳаббат ва сабри умеди шуморо, ки ба Худованди мо Исои Масеҳ доред, ба ҳузури Худо ва Падари мо ба ёд меоварем,
4. Чун медонем, ки шумо, эй бародарон ва эй маҳбубони Худо, баргузида шудаед;
5. Зеро ки башорати мо назди шумо на танҳо дар сухан балки низ дар қувват ва дар Рӯҳулқудс ва дар эътимоди бузурге буд; ва шумо медонед, ки мо дар миёни шумо барои шумо чӣ гуна будем.
6. Ва шумо тақлидкунандагони мо ва Худованд гардида, каломеро дар ранҷу захимати азиме бо шодии Рӯҳулқудс қабул кардед,
7. Ба тавре ки барои ҳамаи имондорони Мақдуния ва Охоия намунаи ибрат шудед.
8. Зеро ки аз шумо каломи Худованд на танҳо дар Мақдуния ва Охоия шунида шуд, балки имоне ки шумо ба Худо доред, дар ҳама ҷо овоза шуд, ба дараҷае ки моро ҳоҷат нест чизе бигӯем.
9. Зеро вақте ки худи онҳо дар бораи мо ҳикоят мекунанд, мегӯянд, ки чӣ гуна мо ба миёни шумо дохил шудем, ва чӣ гуна шумо аз бутҳо гашта ба Худо ручӯъ намудед, то ки Худои Ҳай ва ҳақиқиро бандагӣ кунед
10. Ва Писари Ёро аз осмон мунтазир шавед, ки Худо Ёро аз мурдагон эҳё кард, яъне Исоро, ки моро аз ғазаби оянда халосӣ медиҳад.

БОБИ ДУЮМ

Ҳаввориёни Масеҳ ҷалолро барои худашон не, балки барои Худо толибанд.

1. Худи шумо, эй бародарон, медонед, омадани мо назди шумо бе натиҷа набуд;
2. Мо пеш аз он дар Филиппӣ, чунон ки медонед, азобу уқубат кашида, гирифтори таҳқир шуда будем, вале дар Худои худ қавӣ гардидем, то ки дар миёни муҳолифатҳои бузурге башорати Худоро ба шумо мавъиза намоем.
3. Зеро ки исрори мо аз рӯи иштибоҳ ё нопокӣ ё макр нест,
4. Балки, чӣ тавре ки Худо моро лоиқ донист, ки башорат ба мо супурда шавад, ҳамон тавр мо сухан меронем ва толиби он нестем, ки ба одамон писанд оем, балки ба Худое ки дилҳои моро имтиҳон мекунад.
5. Зеро ки мо ҳаргиз, чунон ки медонед, бо тамаллуқ гап назадаем ва ба чизе тамаъ накардаем Худо шоҳид аст!
6. Ва ҷалолро аз одамизод толиб нашудаем, на аз шумо ва на аз дигарон.
7. Мо, ҳамчун ҳаввориёни Масех, метавонистем бо ихтиёру қудрат рафтор кунем, аммо дар миёни шумо мулоим будем, монанди дояе ки кӯдакони худро навозиш мекунад.
8. Мо чунон ба шумо дил бастем, ки хостем ба шумо на танҳо башорати Худоро бидиҳем, балки ҷонҳои худро низ дар роҳи шумо фидо созем, азбаски шумо ба мо азиз будед.
9. Зеро ки шумо, эй бародарон, заҳмат ва ранҷи моро дар хотир доред: шабу рӯз кор кардем, бе он ки ба касе аз шумо гаронӣ кунем, мо башорати Худоро ба шумо мавъиза менамудем.
10. Шумо шоҳид ҳастед ва Худо низ ки чӣ гуна пеши шумо, имондорон, мо муқаддасона ва одилона ва бенуқсон рафтор кардем,
11. Ва шумо медонед, ки чӣ гуна ҳар яке аз шуморо, мисли падар фарзандони худро,
12. Насиҳат медедем, дилдорӣ мекардем ва вазифадор менамудем, ки муносиби Худо, ки шуморо ба Малакут ва ҷалоли Худ даъват менамояд, рафтор кунед.
13. Ба ин сабаб мо низ пайваста Худоро шукргузорӣ мекунем, ки чун шумо каломи Худоро аз мо шунида қабул кардед, онро на ҳамчун каломи одамизод қабул кардед, балки ҳамчун каломи Худо, ки он дар ҳақиқат чунин аст ва он дар шумо, имондорон, амал мекунад.

14. Зеро ки шумо, эй бародарон, ба калисоҳои Худо, ки дар Яҳудо дар Исои Масеҳ мебошанд, тақлид намудед, чунки шумо аз дасти ҳамватанони худ ҳамон уқубатро дидаед, ки онҳо низ аз дасти яҳудиён дидаанд,
15. Ки Исои Худованд ва анбиёро куштанд, ва моро гирифтори таъқиботе карданд, ва дар назари Худо писанд намеоянд, ва ба ҳамаи одамон муқобиланд,
16. Ва ба мо монё мешаванд ба халқҳо бигўем, ки наҷот ёбанд, ва ба ин васила ҳамеша зарфи гуноҳҳои худро лабррез мекунанд; аммо, ниҳоят, ба ғазаб гирифта шуданд.

Пазмони Павлус ба таслуникиён.

17. Лекин мо, эй баодарон, баъд аз он ки ба муддати кўтоҳе чисман, на қалбан, аз шумо чудо шудем, бо иштиёқи зиёдтар саъю кўшиш намудем, ки рўи шуморо бубинем,
18. Ва ба ин сабаб мо, яъне ман, Павлус, як-ду маротиба хостем назди шумо биёем, вале шайтон ба мо монё шуд.
19. Зеро кист умеди мо, ё шодмонии мо, ё тоҷи фаҳри мо дар ҳузури Худованди мо Исои Масеҳ дар вақти омадани Ў оё шумо нестед?
20. Оре, шумо ҷалол ва шодмонии мо ҳастед.

БОБИ СЕЮМ

Фиристодани Тимотиюс.

1. Бинобар ин мо дигар сабр карда натавонистем ва розӣ шудем дар Атино танҳо монем,
2. Ва Тимотиюсро, ки бародари мо ва хизматгори Худованд ва ҳамкори мо дар башорати Масеҳ аст, фиристодем, то ки шуморо дар имонатон устувор гардонад ва асалӣ диҳад.
3. То ки ҳеч кас дар ин азобу уқубатҳо дудила нашавад, зеро ҳуди шумо медонед, ки чунин аст насиби мо.
4. Зеро ки мо ҳамон вақт ҳам, ки назди шумо будем, ба шумо пешгўй кардем, ки моро азобу уқубат дар пеш аст, чунон ки низ ба вуқўъ омад, ва шумо медонед.
5. Аз ин рў ман ҳам дигар сабр карда натавонистам ва ўро фиристодам, ки имони шуморо бифаҳмам, ки мабодо озмоёнда шуморо озмуда бошад ва меҳнати мо бенатича шуда бошад.

Шодмонии ҳавворӣ дар бобати хабарҳои хуш ва дуои ӯ барои таслӯникиён.

6. Аммо акнун, ки Тимотиюс аз пеши шумо назди мо омад ва муждаи имон ва муҳаббати шуморо ба мо расонд, ва ин ки шумо ҳамеша моро ба некӣ ёд мекунед ва муштоқи дидори мо ҳастед, чунон ки мо низ муштоқи дидори шумо ҳастем,
7. Пас мо, эй бародарон, бо вучуди тамоми андӯҳ ва азобу уқбати худ, аз имони шумо тасаллӣ ёфтем,
8. Чунки акнун мо зинда ҳастем, модоме ки шумо дар Худованд қоим мебошед.
9. Зеро чӣ гуна мо метавонем ба Худо барои шуммо шукргузорӣ кунем, барои тамоми шодмоние ки дар бораи шумо ба хузури Худои мо дорем,
10. Ки шабу рӯз бо тамоми чидду чаҳд дуо мегӯем, ки бо шумо рӯ ба рӯ шавем ва камии имони шуморо пур кунем?
11. Худи Худо ва Падари мо ва Худованди мо Исои Масеҳ роҳи моро сӯи шумо рост овард.
12. Ва Худованд муҳаббати шуморо ба якдигар ва ба ҳар кас афзун ва фаровон гардонад, чунон ки мо низ ба шумо муҳаббат дорем,
13. Ва дилҳои шуморо устувор гардонад, то ки дар вақти омадани Худованди мо Исои Масеҳ бо ҳамаи муқаддасони Ӯ дар қудсият ба хузури Худо ва Падари мо беайб бошед. Омин.

БОБИ ЧОРУМ

Даъват ба қудсият.

1. Ва боз, эй бародарон, аз шумо дар Исои Масеҳ хоҳиш ва илтимос мекунам, ки чӣ тарзе ки аз мо пазируфтаед, ки чӣ гуна бояд рафтор кунед ва дар назари Худо писанд оед, ба ҳамон тарз боз ҳам зиёдтар муваффақият ба даст оваред;
2. Зеро медонед, ки чӣ гуна аҳқоме аз ҷониби Исои Худованд ба шумо додаем.
3. Зеро иродаи Худост, ки шумо пок бошед ва аз зино парҳез кунед;
4. Ва ҳар яке аз шумо битавонад бадани худро дар покӣ ва шараф нигоҳ дорад,
5. На дар оташи шаҳват монанди халқҳое ки Худоро намешиносанд;

6. Ва касе дар ҳеч бобат ва бародари худ таҷовуз ё суиистифода накунад, чунки Худованд барои ҳамаи ин корҳо интиқом мегирад, чунон ки пештар низ ба шумо гуфтем ва шаҳодат додем.
7. Зеро ки Худо моро на ба нопокӣ балки ба қудсият даъват кардааст.
8. Бинобар ин, ҳар кӣ саркашӣ мекунад, на ба одамизод, балки ба Худо саркашӣ мекунад, ки Ў Рӯҳулқудси Худро ба мо ато намудааст.
9. Аммо дар хусуси бародардӯстӣ ба шумо навиштан ҳочат надорад, зеро ки худи шумо аз Худо омӯхтаед, ки ба якдигар муҳаббат дошта бошед;
10. Ва шумо бо ҳамаи бародарон дар ҳамаи Мақдуния ҳамин тавр рафтор мекунед. Лекин мо, эй бародарон, шуморо даъват мекунем, ки боз ҳам зиёдтар муваффақият ба даст оваред
11. Ва сазю кӯшиш намоед, ки сокитона зиндагӣ кунед ва кори худро бо амали дастҳои худ ба ҷо оваред, чунон ки ба шумо дастур додаем,
12. То назди онҳое ки дар берунанд, боодобона рафтор кунед ва ба ҳеч чиз мӯхтоҷ набошед.

Тасалло дар хусуси қисмати имондороне ки то омадани дуҷуми Худованд мемиранд.

13. Лекин мо, эй бародарон, намехоҳем, ки шумо дар бораи мурдагон беҳабар бошед, ки мабодо мисли дигарон, ки умед надоранд андӯхгин шавед.
14. Зеро, агар мо имон дорем, ки Исои мурд ва эҳъё шуд, ба ҳамин тарз низ Худо онҳое ки дар Исои мурдаанд, бо Ў хоҳад овард,
15. Зеро инро ба шумо бо каломи Худованд мегӯем, ки мо, зиндаҳо, ки то омадани Худованд боқӣ мондаем, аз мурдагон пешдастӣ нахоҳем кард,
16. Чунки Худи Худованд бо бонги даъват, бо садои фириштаи муқарраб ва карнаи Худо, аз осмон нузул хоҳад кард, ва онҳое ки дар Масеҳ мурдаанд, аввал эҳъё хоҳанд шуд.
17. Баъд мо, зиндаҳо, ки боқӣ мондаем, бо якҷоягии онҳо бар абрҳо бурда хоҳем шуд, то ки Худовандро дар ҳаво пешвоз гирем, ва ҳамин тавр ҳамеша бо Худованд хоҳем буд.
18. Пас ҳамдигарро бо ин суханон тасаллӣ диҳед.

БОБИ ПАНЧУМ

Имондорон бояд дар интизори рӯзи Худованд бедор бошанд.

1. Аммо дар бораи замонаҳо ва мӯҳлатҳо ба шумо, эй бародарон, навиштан ҳочат надорад,
2. Зеро худи шумо хуб медонед, ки рӯзи Худованд ончунон меояд, чуно ки дузд дар шаб.
3. Чун бигӯянд: "Осоиштагӣ ва амният", он гоҳ ногаҳон ба ҳалокат дучор хоҳанд шуд, мисли он ки зани ҳомиладор ба дарди зоиш дучор мешавад, ва ба ҳеч вачҳ ҳалос нахоҳанд шуд.
4. Лекин шумо, эй бародарон, дар зулмот нестед, ки он рӯз бар шумо чун дузд ояд;
5. Зеро ки ҳамаи шумо писарони нур ва писарони рӯз ҳастед. Мо на писарони шаб ҳастем ва на писарони зулмот.
6. Пас, набояд мисли дигарон дар хоб бошем, балки бедор ва хушъёр бошем.
7. Зеро ки хобидагон шабона мехобанд, ва мастон шабона маст мешаванд;
8. Вале мо, ки писарони рӯз ҳастем, бояд хушъёр бошем ва зиреҳи имон ва муҳаббат ва ҳӯди умдеди начотро дар бар кунем,
9. Чунки Худо моро на баро ғазаб таъин кардааст, балки барои ёфтани начот ба василаи Худованди мо Исои Масеҳ,
10. Ки барои мо мурд, то ки мо, хоҳ бедор бошем, хоҳ хобида, бо якҷоягии Ў зист кунем.
11. Бинобар ин ҳамдигарро тасаллӣ диҳед ва якдигарро обод кунед, чунон ки низ мекунед.

Насиҳат. Саломҳо.

12. Аммо аз шумо, эй бародарон, илтимос мекунем, ки он касонро қадрдонӣ намоед, ки дар миёни шумо меҳнат мекунанд, ва саварони шумо дар Худованд буда, шуморо насихат медиҳанд,
13. Ва онҳоро барои фаъолиятшон бо камоли муҳаббат иззат кунед; бо якдигар дар сулҳ зист кунед.
14. Инчунин аз шумо, эй бародарон, хоҳишмандем, ки танбалонро насихат кунед, бечуръатонро тасаллӣ диҳед, сустонро дастгирӣ намоед, бо ҳар кас пурсабр бошед.

15. Бохабар бошед, ки касе ба касе дар ивази бадӣ бадӣ накунад, балки ҳамеша барои якдигар ва барои ҳама дар паи некӣ бошед.
16. Ҳамеша шод бошед.
17. Пайваста дуо гӯед.
18. Барои ҳама чиз шуқр гӯед, зеро ки чунин аст иродаи Худо дар ҳаққи шумо дар Исои Масеҳ.
19. Рӯхро хомӯш накунед.
20. Нубувватҳоро хор нашуморед.
21. Ҳама чизро озмоиш кунед, чизи хубро нигоҳ доред.
22. Аз ҳар гуна бадӣ худдорӣ кунед.
23. Худи Худои осоиштагӣ бигзор шуморо ба кулӣ пок гардонад ва рӯҳу ҷону ҷисми шуморо дар вақти омадани Худованди мо Исои Масеҳ комилан беайб нигоҳ дорад.
24. Даъваткунандаи шумо амин аст, ва инро низ ба амал меоварад.
25. Эӣ бародарон, барои мо дуо гӯед.
26. Ба ҳамаи бародарон бо бўсаи муқаддас салом расонед.
27. Шуморо ба исми Худованд вазифадор менамоям, ки ин номаро ба ҳамаи бародарони муқаддас бихонед.
28. Файзи Худованди мо Исои Масеҳ бо шумо бод. Омин.